

HZ. MUHAMMED (ASM), KÂİNAT KİTABININ EN BÜYÜK AYETİDİR!

Kâinat ve İnsan...

Her ikisinden hangisini alırsanız alın, sanki birisi ayna, diğeri o aynada görüntüsü akseden varlık gibidir. Veya sanki birisi dev bir ağaç, diğeri onun tohumudur. Ya da **kâinat büyük bir insan, insan da küçültülmüş bir kâinattır.**

Bu benzerlikler ve paralellikler maddî planda geçerli olduğu gibi, aynen manevî planda da kendisini gösterir.

Nasıl madde itibarıyla insan, sanki kâinatın bütün özelliklerini içeren bir numune ise, insanın kalbi de, adeta binlerce manevî alemler ana hatlarıyla işaret eden bir harita hükmündedir.

Nasıl insanın zihni ve hafızası, kâinatta maddî ilim bakımından bütün ilimleri öğrenebilecek bir kapasitede yaratılmışsa, kalbi de kâinatta gizli sınırsız hakikatleri elde etmeye, manevî alemlerdeki sırları ve gizemleri bir bir açmaya elverişli bir özellik taşır.

O halde insan, maddesi itibarıyla nasıl kâinat ağacının küçük bir çekirdeği mahiyetindeyse, onun kalbi de manevî alemlerin çekirdeği olarak düşünülebilir. Ve nasıl bir çekirdek toprağı, nemi ve ışığı bulunca yavaş yavaş neşv ü nemâ buluyorsa, kalp çekirdeği de uygun şartlarda ve gerekli vasıtalarla gelişir, manevî sümbüller verir. Çünkü o tohumcuğun içine ebedî, uhrevî ve haşmetli bir alemin yapı taşları, temel esasları ve özellikleri yerleştirilmiştir.

Kâinat büyük bir insan, insan küçük bir kâinattır.

Kâinat aynı zamanda bir kitaptır. Üzerinde Kâtibini anlatan, gösteren ve öğreten sayısız âyetler vardır. Bu âyetleri okumak, okuyabilmek gerekir. Bunun için bir öğretmen, bir muallime ihtiyaç vardır.

İnsan da İlahî bir kitaptır. Onun üzerinde de sonsuz ve sınırsız âyetler bulunur.

İnsan kâinat kitabını okumak, tefekkür etmek ve yüce Yaratacıcıyı bulup tanımak için yaratılmıştır. İnsan, küçültülmüş bir kâinat kitabı olan kendisini okumak, üzerindeki yansımaları ve tecellileri görmek ve müşahede etmek için yaratılmıştır.

İnsan, eşsiz hakikatleri aktaran, yansıtan ve tercüme eden kendisini, kendisi gibi

tüm insanları, tıpkı kâinat kitabı üzerindeki âyetler misali okumak, anlamak ve anlatmakla görevlidir.

Bediüzzaman bazı risalelerinde bütün kâinatı ve varlıklar âlemini **Kur'an-ı Kebîr** ve **Furkan-ı Azam** olarak niteler. Bunu ifade ettikten sonra da Hz. Muhammed'in (a.s.m.) kâinat denilen Kur'an-ı Kebîrin "**Âyet-i Kübrâsı**" ve o "Furkan-ı Âzam"ın "**İsm-i Âzam**"ı olduğunu zikreder.

Peygamberlik ve nübüvvet zincirinin son halkası ve en son mührü olan Hz. Muhammed (a.s.m.) büyük kâinat kitabının en büyük âyetidir. Bütün kâinat, içinde bulunan bütün varlıklarıyla Allah'ın varlığını, birliğini, sahip olduğu sonsuz sıfat ve isimlerini gösterir ve ispat eder. Kâinattaki bütün varlıklar içinde en fazla, en geniş kapsamlı ve en açık bir şekilde gösteren ve ispatlayan en büyük âyet Hz. Muhammed'dir (a.s.m.).

İnsan, işte bu temel ve çok önemli görevlerin yerine getirebilmek için bütün insanlığa bu hakikatleri öğretmek için gönderilen Hz. Muhammed'e (a.s.m.) tabi olmak, onu okumak, onun okuduklarını dinlemek ve öğrenmekle görevlendirilmiştir.

Kalem-i İlâhînin Mürekkebidir.

Gözümüz önünde bulunan varlıklar âlemine büyük bir kitap nazarıyla bakacak olursak, nur-u Muhammedî (a.s.m.), yani Hz. Muhammed'in (a.s.m.) manevî nuru o kâinat kitabının Kâtibinin kaleminin mürekkebi olduğunu söyleyebiliriz.

Kitâb-ı Kebîrin Âyet-i Kübrâsıdır.

Peygamberlik ve nübüvvet zincirinin son halkası ve en son mührü olan Hz. Muhammed (a.s.m.) büyük kâinat kitabının en büyük âyetidir. Bütün kâinat, içinde bulunan bütün varlıklarıyla Allah'ın varlığını, birliğini, sahip olduğu sonsuz sıfat ve isimlerini gösterir ve ispat eder. Kâinattaki bütün varlıklar içinde en fazla, en geniş kapsamlı ve en açık bir şekilde gösteren ve ispatlayan en büyük âyet Hz. Muhammed'dir (a.s.m.).

KAYNAKLAR:

- *Sözler / Yirmi İkinci Söz - s.128.*
- *Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.811.*
- *Mesnevî-i Nuriye - Habbe.*